

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **M. V.**, bytem M., P. 72, zast. JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem Liberec 2, Na Poříčí 116/5, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí** se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2012, č.j. 76170/ENV/12 811/540/12, sp.zn.: 17.1/542/Od/12,

t a k t o :

- I .** Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 12.9.2012, č.j. 76170/ENV/12 811/540/12, sp.zn.: 17.1/542/Od/12, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- I I .** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Vladimíra Kašpara, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen ČIŽP) ze dne 19.7.2012, č.j. ČIŽP/51/OOH/SR02/1201931.001/12/LDH, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 490 000,- Kč podle § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění (dále jen zákon o odpadech), za nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 14 odst. 1 citovaného zákona provozovat zařízení k využívání odpadu na povrchu terénu se souhlasem krajského úřadu. Žalobce se tak měl dopustit správního deliktu využívání odpadů k terénním úpravám na pozemku p.p.č. 301/2 v k.ú. Mníšek a to od května 2006, což zjistil při místním šetření Magistrát města Liberec dne

12.1.2012 a v průběhu řízení ČIŽP. Žalobci bylo prvostupňovým rozhodnutím uloženo nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen správní řád) a v souladu s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005. Žalovaný prvoinstanční správní rozhodnutí v tomto rozsahu potvrdil.

Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že předmětem sporu je zákonnost postupu a posouzení míry společenské nebezpečnosti jednání žalobce s ohledem na výši uložené pokuty, která je nepřiměřená, neodpovídá nebezpečnosti jeho jednání a rozsahu jím porušených povinností uložených mu zákonem. Žalobce k tomu dále tvrdil, že sankce byla žalovaným uložena po lhůtě stanovené zákonem. K výši pokuty poukazoval na jednotlivé skutkové okolnosti a žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, případně postupoval podle § 65 odst. 3 a trest snížil v mezích zákonem dovolených, případně od něj upustil.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný přisvědčil žalobním tvrzením stran nezákonnosti lhůty pro uložení pokuty a uvedl, že se jedná o trvající delikt. ČIŽP i žalovaný měli konstatovat trvání deliktu pouze tři roky zpět, jak stanoví § 67 odst. 1 zákona o odpadech. I když ČIŽP a žalovaný posuzovali nebezpečnost jednání žalobce pouze vzhledem k odpadům uloženým na místo za roky 2009, 2010 a 2011, jak vyplývá z odůvodnění žalovaného rozhodnutí a obsahu spisu, jde o pochybení, jež žalovaný uznal, neboť způsobuje napadené rozhodnutí nezákonným. Dále se žalovaný vyjádřil k jednotlivým skutkovým tvrzením žalobce a uvedl, že ten své odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí neodůvodnil, nevznesl námitku ani proti odůvodnění výše pokuty. Žalovaný tak přezkoumal zákonnost prvoinstančního rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu a tvrdil, že žalobce nemůže v žalobě uplatňovat námitky týkající se správnosti rozhodnutí, které mohl uplatnit v odvolacím řízení.

Žalovaný žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí pro vadu, spočívající v nezákonném postupu v rozporu s § 67 odst. 1 zákona o odpadech, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s.r.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 67 odst. 1, 2 zákona o odpadech v rozhodném znění řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. (2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

Žalobce namítal nezákonnost výše uložené pokuty s tím, že je nepřiměřená, neodpovídá nebezpečnosti jeho jednání, rozsahu jím porušených povinností a tvrdil, že mu byla uložena po lhůtě stanovené zákonem. Žalobní námitka je důvodná. Podle obsahu spisového materiálu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jakož i písemného vyjádření žalovaného k podané žalobě byla žalobci uložena pokuta 490 000,- Kč podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona o odpadech za nesplnění povinnosti stanovené v § 14 odst. 1 téhož zákona, podle kterého lze zařízení k využívání odpadů provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce provozoval

zařízení bez souhlasu krajského úřadu od 1.5.2006. Žalobce se měl dopustit správního deliktu využíváním odpadu k terénním úpravám na pozemku p.p.č. 301/2 v k.ú. Mníšek od května 2006, jak bylo zjištěno při místním šetření dne 12.1.2012 Magistrátem města Liberec a dále v průběhu řízení ČIŽP. Jak vyplývá ze shora citovaného ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech, lze pokutu uložit nejdéle do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení se při stanovení výše pokuty přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce byl trestán za dobu, která překročila zákonem stanovenou lhůtu. ačkoliv mohl být trestán pouze za delikt za dobu od zjištění porušení právní povinnosti, tj. od 12.1.2012, tři roky zpět. Žalovaný své pochybení v písemném vyjádření k žalobě uznal a soud proto žalobou napadené rozhodnutí z tohoto důvodu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že při úvaze o výši pokuty je třeba přihlídnout ke všem skutkovým okolnostem, jakož i k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě míře jeho poškození, nezabýval se soud věcnými námitkami žalobce, které ostatně vztahoval k uložené výši pokuty jako takové. Bude tedy na žalovaném, případně správnímu orgánu I. stupně, aby se tvrzeným porušením zákona o odpadech žalobcem znovu zabýval a o stanovení pokuty případně znovu rozhodl. Na žalobci pak bude, aby v případě uložení pokuty za protiprávní jednání podle zákona o odpadech prvostupňovým správním orgánem uplatnil své námitky již v řádném oprávněm prostředku, tj. v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, v němž je třeba formulovat důvody, pro které s rozhodnutím správního orgánu I. stupně nesouhlasí konkrétně, v případě, že tak neučiní a podá blanketní odvolání, je na místě, aby byl k jeho doplnění o tyto věcné důvody správním orgánem vyzván. Žalovaný je totiž povinen přezkoumávat správnost prvoinstančního rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Na základě shora uvedených skutečností soud žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1, 4, 5 s.ř.s. pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude správní orgán právním názorem, který soud v rozsudku vyslovil, vázán.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou v tomto případě tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva hlavní úkony právní služby po 3. 100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen advokátní tarif), třemi režijními paušály po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a DPH, jehož je právní zástupce žalobce plátcem, tj. celkem 11 228 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. března 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková